

sirende Teglstensindfatning omkring Vinduerne med Granit og Restaurering af Prædikestol og Altertavle og 2,000 Kr. til Kirkegaardens Udvidelse, hvortil Kommissionen havde ansat 900 Kr. Provstesyndet sluttede sig ganske til Menighedsraadet Erklæring. Stiftsøvrigheden indsendte saa de to afæskede Erklæringer til Ministeriet med Henstilling om at lade den kongelige Bygningsinspektør nærmere undersøge Sagen og lade hans Erklæring indhente, da ogsaa Stiftsøvrigheden fandt, at der var god Grund til at lade Kommissionsforretningen nærmere prøve, før den blev approberet. Under 5. September tilskrev Ministeriet saa Kommissionens Formand, at forinden man anmodede Bygningsinspektøren om at udtale sig, havde man ikke villet undlade at give Kommissionen Lejlighed til at fremkomme med de Bemærkninger, som de førnævnte Erklæringer fra Menighedsraadet og Provstesyndet kunde give Anledning til. Paa denne Foranledning valgte Kommissionen imidlertid at afholde en ny Forretning. Ved denne sættes Hovedkapitalen, den først ansatte Sum, noget op, dog ikke meget, og den tredje Kapital, som skal vokse til Hovedstandsættelser i sin Tid, forhøjedes fra 800 Kr. til 1,600 Kr., Kapitalen til Arbejder i en nærmere Fremtid blev derimod væsentlig forhøjet, nemlig bl. a. med 1,500 Kr. til kunstnerisk Restaurering af Altertavle og Prædikestol, 500 Kr. til en Kakkelovn, og Kirkegaardsudvidelsen forhøjedes fra 900 til 1,400 Kr. Man kom ved denne ny Forretning op til 18,000 Kr. Ministeriet fandt det nu uforløst at indhente Bygningsinspektørens Erklæring, hvorimod det under 18. December resolveredes, at Menighedsraadet og Provstesyndet skulde gøres bekendt med den ændrede Kendelse, med Bemærkning om, at Ministeriet nu fandt den egnet til Approbation, og denne er senere givet.

Tiendeloven giver ikke Menigheden nogen Indflydelse paa Fastsættelsen af disse Kapitaler, men henlægger saadanne Afgørelser til den i Tiendeloven foreskrevne Kommission under Ministeriets Approbation. Som jeg udtalte forleden til det ærede Medlem ved anden Behandling, vil der saaledes kun kunne være Tale om en raadgivende Stilling for Menigheden og dens Repræsentanter, altsaa nu Menighedsraadet. Men som det allerede i den førnævnte Instruks af 8. April 1904 stærkt blev fremhævet, at det maa gælde om, at Kirken ved Afløsningen virkelig faar fuldt ud, hvad den har Brug for og maa kræve,

maa Ministeriet finde det naturligt, at Menigheden faar Lejlighed til dog at have nogen Indflydelse paa Afgørelsen, da det efter Loven er Menigheden, ikke Statskassen, som det ærede Medlem i øvrigt udtalte forleden, hvem Udgifterne til Kirken ville falde til Byrde, hvis de ved Kommissionens Afgørelse henlagte Midler skulde vise sig at være utilstrækkelige. Ministeriet har i den Anledning, for at skaffe Menigheden nogen Adgang til Indflydelse, brevvekslet med Stiftsøvrighederne derom.

Efter de fra Stiftsøvrighederne indkomne Betænkninger har man ikke fundet det rigtigt at følge den ene Udvej af flere, som vare paatænkte, at foreskrive Stiftsøvrigheden, at det ene af de to Medlemmer, som denne vælger, skal være et Medlem af Menighedsraadet i det Sogn, hvor Kirken ligger. Loven giver her Stiftsøvrigheden frit Valg med Hensyn til Valget af Medlemmer, den er kun bunden derved, at det ene af Medlemmerne skal være bygningskyndigt. I det hele synes Loven ikke at tilstede nogen Indskyden af Menighedsraadet som et Led i Arbejdet for Afløsningen, heller ikke som et afsluttende eller approberende Led. Derimod er der Mulighed for en anden Ordning, hvorved der kan gives Menighedsraadet nogen Indflydelse. Der skal, som jeg allerede har nævnt, naar Kommissionen paa-begynder sit Arbejde, foreligge for denne en Erklæring fra Provstesyndet om Kirkens nuværende Tilstand, de Arbejder, der maa paaregnes at ligge for, osv. Fornylig har Ministeriet ved en Tillægsinstruks for Kommissionerne beordret, at denne Erklæring fra Provstesyndet skal afgives ved en ekstraordinær Synsforretning, altsaa ved et særligt af Synet afholdt Møde, og til dette Møde skal Provsten indkalde Menighedsraadet og lade dette fremsætte sine Bemærkninger, hvilke Bemærkninger skulle forelægges Kommissionen sammen med Udskriften af den hele Synsforretning. Der bliver altsaa nu forud for Forretningen givet Menighedsraadet Adgang til at fremkomme med sin Mening om, hvad der bør tillægges Kirken. Videre vil man ikke kunne gaa, anden Indflydelse vil neppe kunne gives, da, som jeg nævnedes før, Loven lægger den endelige Afgørelse i Kommissionen. Ja, og saa slutter denne Tillægsinstruks med — og det kan aldrig skade, om end Bemærkningen kun kan være en Henstilling —, at „Kommissionen bør i saa vidt Omfang, som Synslovgivningen